

39. møde

Tirsdag den 8. september 1998 kl. 10.00

Dagsorden

Første behandling af lovforslag nr. L 120:
Forslag til finanslov for finansåret 1999.
Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 25/8 98).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlem af Folketinget Ove Fich har meddelt mig, at han ønsker at blive fritaget for hvervet som tingsekretær. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i hvervet som tingsekretær i stedet for Ove Fich har vedkommende gruppe udpeget Jan Petersen, der herefter er valgt.

Den eneste sag på dagsordenen var:
Første behandling af lovforslag nr. L 120:
Forslag til finanslov for finansåret 1999.
Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 25/8 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Der er tre vigtige pointer i regeringens finanslovsforslag: for det første, at Danmark har en sund økonomi, for det andet, at regeringen er god til at nå sine mål, og for det tredje, at vi skal fortsætte fornyelsen af det danske velfærdssamfund.

Finanslovsforslaget dokumenterer til fulde, at den danske samfundsøkonomi grundlæggende

er sund, og forklaringen herpå er ganske enkel: tusinder af danskere har gennem de sidste 5 år fået arbejde. Derfor er udgangspunktet for dagens debat et materielt set rigere samfund end i begyndelsen af 1990'erne, hvor stagnation og ledighed var de mest præcise ord for samfundstilstanden.

Rigdommen stammer fra de godt 2,7 millioner danskere, vi forventer vil være i beskæftigelse i 1999. Det er godt 200.000 flere end i 1993, da regeringen lagde sin strategi for 1990'erne. I slutningen af 1980'erne, da Socialdemokratiet var i opposition, lovede vi, at der skulle gang i 1990'erne, og det løfte har vi holdt. Der er god gang i tingene.

At der er gang i samfundsøkonomien, og at så mange flere er kommet i beskæftigelse, er imidlertid meget mere end blot en positiv økonomisk og materiel kendsgerning. De mange flere beskæftigede er mennesker, der i stedet for at være i arbejdsløshed har deres egen indkomst, deltager i et arbejdsliv sammen med andre mennesker og har fået mulighed for at bruge deres evner. Det giver mere selvværd, det giver livskvalitet, det gør det flittige Danmark til et menneskeligt rigere samfund, og derfor er en høj beskæftigelse et selvstændigt mål for Socialdemokratiet.

Regeringen er foran sin egen målsætning, når det gælder væksten i beskæftigelsen, og det skal jeg på ingen måde kritisere. Men alle medaljer har en bagside, uanset hvor positiv udviklingen måtte være, og vi må nu for alvor debattere de udfordringer, der kommer af, at Danmark er i nærheden af fuld beskæftigelse.

Høj vækst og øget beskæftigelse udløser naturligvis et øget privatforbrug, og på det punkt er danskeren – hverken historisk eller aktuelt – nogen undtagelse. Vi husker vel alle væksten i beskæftigelsen og ikke mindst forbrugsfesten i midten af 1980'erne, da den daværende regering leverede danmarkshistoriens største betalingsbalanceunderskud.

Den høje vækst medfører også i dag et pres på betalingsbalancen. Den er for tæt på nul, og også derfor var pinsepakken det rigtige indgreb på det rigtige tidspunkt og med det rette perspektiv. Det er sagt før, men jeg vil gerne gentage, at regeringen viste rettidig omhu, da den gennemførte pinsepakken.

Væksten i det private forbrug dæmpes, og det gør den, fordi vi ønsker en mere robust betalingsbalance. Alternativet er besparelser på de offentlige budgetter på 15-20 mia. kr., og for